

From Nguyễn Văn Bình

NGUYỄN VĂN BÌNH  
135/42 NGUYỄN THỊ MINH KHAI  
K3 P. SÓC TRĂNG  
HẬU GIANG - VIỆT NAM

20  
[Stamp]

[Stamp]

PAR AVION  
Air Mail

Mrs KHUC MINH THO  
P.O. Box 5435  
ARLINGTON  
VA. 22205-0635  
U.S.A

VIET-NAM  
\*020  
POSTED

VIET-NAM  
\*92200\*  
SOCIÉTÉ

= 1 XI 86 =

NOV 22 1986

Sóc Trăng, 01-11-1986

Chị Thơ Vĩnh mến,

Có lẽ thư này đến với Chị trong một sự ngạc nhiên đúng, chưa một lần quen biết, tuy nhiên đây cũng là một sự cần xin, một hy vọng gác lên với tương lai mà thôi. Với niềm tin em hy vọng được một ai đó âm thầm tình thương và nhân đạo.

Em tên là Bình năm nay đã 40<sup>t</sup> một vợ và 2 con, trước đây là sĩ quan xuất thân từ trường Võ bị đã (t) sau 30-4-75 đi học tập cải tạo 6 năm và được trở về với xã hội trong một khung cảnh thật lủi lủnh tẻ, bạn bè thân quen xa rời và không tin tức, tiền bạc không có làm thế làm sao sinh sống qua ngày, tình cờ được biết địa chỉ của Chị em với biên thư này nhờ chị:

- Kiểm dùm cho em hỏi Ai Hữu Trường Võ bị ở Hoa Kỳ, chỉ gởi cho em cái địa chỉ.
  - Xin chị vãi bỏ áo quần cũ để cho vợ con bán, thật là buồn khi mình không còn gì để lo cho vợ cho con. Áo quần thối thối, thậm chí con đi học không có đủ tiền để mua cho nó 1 cái cặp.
- Em buồn lắm!

Em không nói nhiều những chi cũng rõ, một người đang giữa đám mủ; em không biết mình phải làm gì để có thể có tiền nuôi vợ nuôi con. Em hy vọng chị và tình thương sẽ đem đến cho bạn em một nguồn sinh lực mới, vươn lên.

Tết sắp đến, chẳng có áo quần mới để bán, quần áo thũ và đủ kiểu, vãi quá mất mùa năm (năm sao nữa?)

Em xin dùng ở đây hy vọng thường để sẽ bạn phải cần cho chị và cả em trong cuộc sống hiện tại.

Em

Nguyễn Văn Bình  
135/42 Nguyễn Thị Minh Khai  
Phường 3 Thị xã Sóc Trăng  
Tỉnh Hậu Giang

VIA AIR MAIL PAR AVION VIA AIR MAIL PAR AVION

+

Số tháng 01.11.1986

NOV 22 1986

Chị Thơ kính mến,

Có lẽ thư này đến với Chị trong một sự ngạc nhiên đúng, chưa một lần quen biết, tuy nhiên đây cũng là một sự cần thiết, một hy vọng lạc lên cuối đường hầm mà thôi. Với niềm tin em hy vọng được một ai đó âm thầm tình thường và nhân đạo. Em tên là bình này đây, có một vợ và 2 con, trước đây là sĩ quan xuất thân từ trường Võ bị đã (tạm thời) 30.4.75 đi học tập cải tạo 6 năm và được trở về với xã hội đang một khung cảnh thật là hỗn loạn, loạn lạc, thân quen xa rời và không tin tưởng, trên học không có làm thuê làm mướn sinh sống qua ngày, tình cờ được biết địa chỉ của Chị em với bức thư này nhờ chị:

- Kiểm dùm cho em hỏi bị thiếu Trường Võ bị ở Hoa Kỳ, chỉ ghi cho em cái địa chỉ.
- Xin chị với bố mẹ anh em đi để cho vợ con bình, thật là buồn khi mình không còn gì để lo cho vợ cho con. Anh em thăm thăm, thăm chị con đi học không có đủ tiền để mua cho nó 1 cái cặp.
- Em buồn lắm!

Em không nói nhiều những gì cũng vậy, một người sống giữa đám đông, em không biết mình phải làm gì để có thể có tiền nuôi vợ nuôi con. Em hy vọng chị sẽ tình thường sẽ đem đến cho bạn em một nguồn sinh lực mới, niềm tin. Tất sắp đến, đừng có ai quên nhớ để bạn em quên áo quần và đủ tiền, vài quả mứt mua sắm làm sao nữa?

Em xin đừng ở đây hy vọng thêm để ai bạn phải cảnh cho chị và cho cả em trong cuộc sống hiện tại.

Em

Nguyễn Văn Bình

135/42 Nguyễn Thị Minh Khai

Phường 3 Thủ Đức Hồ Chí Minh

Tỉnh Hậu Giang

VIA AIR MAIL PAR AVION VIA AIR MAIL PAR AVION